

Abstract No 78

බොද්ධකම්පිද්ධාන්තය හා හගවත්ගිතාවෙහි එන කම්මීයෝගය පිළිබඳ සංස්කෘතාත්මක අධ්‍යායනයක්.

**පුරුෂ මුවපැටිගේවෙල පක්ෂකාලෝක නිමි
කැලණිය විස්වච්චාලයේ, බාහිර ක්‍රිකාවායේ, විදෙශාදය පිරිවෙනේ ආචාර්යී
ven.muwapetigewela@gmail.com**

මුල් බුද්ධසමයාගත කේෂීය ඉගැන්වීම් අතර කම්පිද්ධාන්තය ප්‍රමුඛ වූවකි. පුද්ගලයාගේ ක්‍රියාකාරී ගුණය ව්‍යාච්‍යාලේ ඇගයිමට ලක් වූයේ බුදුහමෙහි ය. බොද්ධකම් සිද්ධාන්තයෙහි සුවිශේෂ බව නම් සවේතනික වීමයි. (වෙනතා'හං හික්කවෙ කම්මීම වදාත්, චෙතුපිළිවා කම්මීම කරාත්, කායෙන වාචාය මනසා) පුද්ගලයාගේ ක්‍රියාකාරී බව කෙරෙහි කිසිදු බාහිර බලවේයක බලපැමක් තොපිලිගන්නා බුදුහම් අනිශ්චර හා අනියත්වාදී ව කම්මීය විග්‍රහ කරයි. කම්මීය සාංසාරික ව බඳ්ද වූවක් බව ද කම් රස්කිරීම මෙන් ම කම්මීස්සය වීම ද අවධාරණය කරයි. කම්මීයන් එළය ද එළයෙන් කම්මීය ද ගුනුත්ව දක්වා හේතුවලවාදය මත පදනම් ව කම්මීය විග්‍රහ කරයි. ගරු-ලසු වගයෙන් ප්‍රව්‍ය කෙරෙන කම්මීය බුදුහම් තුළ අවස්ථාතර අනුව ද, කාල අනුව ද, විපාක අනුව ද විවිධ නයින් ප්‍රතින්තා ය. කම්මී නිදානය, විවිධක්‍රිය, විපාකයාගේ තානක්‍රිය, කම්මී නිරෝධය මෙන් ම ඒ සඳහා වන ප්‍රතිපදාව ද විවිධ තන්හි විස්තර වනු දක්නට ලැබේ. අනවරාග වූ සංසාරයක සැරිසරණ පුද්ගලයෙන්ගේ කම්මීස්කන්ධය අපමාණා බැවින් බුදුහම් කම්මීය අවින්තාත්‍ය ධ්‍යාමීයක් ලෙස ද දක්වී ය. මහාභාරතයෙහි හිජ්මලපවියෙහි බණ්ඩයක් වන හගවත්ගිතාව ආචාර්යවිද්‍යාත්මක, යෝග ගාස්ත්‍රීය ජනත්‍රීය ගුණයකි. කම්මී හා ඇශානයෙන්ග ගැන ඉගැන්වෙන මෙහි ප්‍රමුඛතම සංකල්පය කම්මීයෝගය බව ග්‍රීමන් බාලගාරු තිලක් මහතා පවසයි. ගිතාවෙහි කම්මීය පිළිබඳ ඉගැන්වීම් ප්‍රමුඛ ලක්ෂණ කිහිපයකි. කම්මීය වනාහි බුහ්මොද්ඩුත ය, (කම්මී-භුහ්මොහවල), ආත්මය පදනම් කොට ගත්තකි. කම්මී ප්‍රතිබඳ පුද්ගලයා නිතර කම්මී කළ යුතු ය, (නියතං කුරු කම්මීත්වල). අකම්ක වූවහුට ගරිරයාතාව ද සිදු කළ තොහැක්කනි. කම්මී අතර ද අසක්ත වූ කම්මීය ම විශිෂ්ට කරණ ගිතාව (අසක්ත: සැවිඹුණෙන්) එලාපේෂණවෙන් කරණ කම්මීය බොද්ධකම්පිද්ධාන්තයට ප්‍රතිපැසු වූවක් සේ පෙනුන ද ප්‍රතිජානනාත්මක ලක්ෂණ ද දක්නා ලැබේ. රාග, ද්වේග, මෝහ ප්‍රහාණය උතුම බව, නරක කම්මී කරන කිපුණු තැනැත්තා පාඨියෙකු හා සතුරෙකු බව, ඉභ්‍යියයනට වඩා මනස උසස් බව (ඉභ්‍යියෙහුස: පරංමන්), කම්මී විමෝස්සය (ම්‍රිව්‍යන්තෙ තොපිකම්ලියි) යනාදිය ඒ අතර ප්‍රමුඛ වේ. උක්ත කරුණු අනුසාරයෙන් බොද්ධකම් සිද්ධාන්තය හා හගවත්ගිතාගත කම්මීයෝගය සංස්කෘතායෙන් එකිනෙකෙහි විශේෂතා මෙන් ම සාමාන්‍ය ලක්ෂණ අධ්‍යායන කරනු ලැබේ.

ප්‍රමුඛපද:-බුදුහම්, හගවත්ගිතාව, කම්මීය, වේදය, ආත්මය